

MOMENTER SOM INNSPILL TIL UTTALELSE VEDR. HØRINGSBREV OPPDRAG 2 – 3.

Bakgrunn

Dokumentet omhandler i) (bruk av) vaktrom, ii) mulig reduksjon i antall sentre og iii) regionalisering (av vaktrom) og ansatte. Oppdragene inngår i en større utredning vedr Organisasjonsprosess i Kirkens SOS.

Den store ulikhet sentrene i mellom understrekes: **bl.a.** med tanke på i) antall frivillige, (derved) ii) antall gjennomførte vakter, iii) lokale driftskostnader regnet pr. vakt, og iv) stillingsressurser.

Dagens organisering er et resultat av femti års historie og endringer. Et nyttig spørsmål for å forme fremtiden, er hvordan organisasjonen ville se ut om vi skulle starte «fra scratch» i dag? I 2024?

Oppsummerte anbefalinger i dokumentet

Utredningens anbefalinger begrunnes ikke med økonomisk innsparing, men for å gjøre K-SOS bedre og mindre sårbar, og øke evnen til flere gode samtaler.

Det foreslås i) regionalisering av ansatte med en regionleder med personalansvar for «sine» tilhørige. Regionene får regionstyrer. ii) sentrene blir benevnt som avdelinger (kanskje lik med fylkesnavn?) med avdelingsledere. Avdelingene kan få råd eller utvalg. og iii) vaktrommene består som nå, ledet av avdelingslederne.

En mulig løsning med fem regioner skisseres, hvor Telemark inngår i SØR.

Den videre prosess skisseres slik: saken fremmes til diskusjon på vårens landsmøte, og avhengig av responsen der, må detaljutredningen starte slik at det evt. innkalles til ekstra landsmøte høsten 2024 for vedtektsendringer. Organisasjonsendringene kan da (tidligst) iverksettes fra 01.01.25.

Mulige konklusjoner som våre merknader til dokumentet:

- Vi støtter et overordnet formål om «å sikre/øke tjenestens yteevne mtp besvarte henvendelser», når fremtidig organisering drøftes.
- Vi er tilfredse med at dagens vaktrom og sentre (med ny benevning) består.
- Regionalisering av personalressursene (inklusive personalledelse) kan være et nyttig grep. Antall regioner og inndelingen dem i mellom bør derimot vurderes nøyer. De største sentrene bør kanskje bestå som egne enheter fortsatt.
- Organisatoriske endringer vil innebære risiki: antall frivillige som avslutter tjenesten vil forbigående øke. Nærheten som oppleves mellom de frivillige og de ansatte på sentrene/vaktrommene er verdifull, og vil settes på prøve ved endringer.
- Ulikhetene mellom sentrene, som antall frivillige og driftskostnader pr gjennomført vakt kan selvsagt ikke oversees, men vi advarer mot ensidig å anvende økonomisk/rasjonelle vurderinger for å forstå ulikhetene.
- Før organisasjonsendringer vedtas, må KSOS være sikker på at gevinstene blir større enn ulempene.
- KSOS legger til grunn å være en nasjonal, medlemsstyrt forening, hvor medlemmene (hovedsaklig) er menigheter. I dag er det senterstyrenes medlemmer, valgt på årsmøter av de fremmøtte utsendinger, som løpende representerer medlemmene. (Selvsagt også landsstyret som velges av landsmøtet hvor senterstyrene utgjør nær halvparten av de stemmeberettigede). Medlemstyingen må utredes og vektlegges når sammensetning og representasjon til besluttsende organer (les: regionstyrer) skal fastsettes. Vi er derfor glade for at neste høringsdokument vil drøfte medlemsbegrepet nøyer.